DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XXV | Warszawa, dnia 25 czerwca 1948 r. | Nr 12

TREŚĆ:

CZĘŚĆ A.

CZĘŚĆ A.

DZIAŁ OGÓLNY.

213

Okólnik Nr 19 Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 maja 1948 r. w sprawie używania osobowych pojazdów mechanicznych.

W wykonaniu uchwały Rady Ministrów z dnia 23 lutego 1948 r. w sprawie gospodarki samochodami państwowymi zarządzam co następuje:

§ 1.

Używanie osobowego pojazdu mechanicznego oddanego do obsługiwania potrzeb władz, urzędów, zakładów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych, samorządowych i spółdzielczych, przedsiębiorstw będących pod zarządem państwowym oraz instytucji, zakładów i przedsiębiorstw, działających przy udziale finansowym Państwa lub przez Państwo subwencjonowanych określanych niżej jako jednostki służbowe, winno się odbywać w ramach istotnych potrzeb, wynikających z używania tego środka lokomocji, i związanych ściśle z obowiązkami służbowymi pracownika, używającego samochodu.

W przypadkach podyktowanych specjalną potrzebą może być osobowy pojazd mechaniczny wyjątkowo użyty i do innych celów.

§ 2.

Za wyjątkiem przypadków szczególnie uzasadnionych, o czym decyduje kierownik właściwej jednostki służbowej, a w ministerstwach minister, niedopuszczalne jest korzystanie z osobowych pojazdów mechanicznych w podróżach na dalekich odcinkach.

Właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Komunikacji, a odnośnie władz zespolonych ponadto w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej względnie Ministrem Ziem Odzyskanych, określi w przeciągu jednego miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego okólnika dla wszystkich osobowych pojazdów mechanicznych oddanych do obsługiwania podległych jednostek służbowych, jakie odległości od miejsca siedziby jednostki służbowej uważa się za dalekie odcinki (promień wyjazdów), biorąc pod uwagę gęstość sieci publicznych środków lokomocji. Określenie to będzie uwidocznione w sposób trwały na karcie kontrolnej pracy wozu każdego osobowego pojazdu mechanicznego według wzoru, opracowanego przez Ministerstwo Komunikacji.

Prezes Rady Ministrów na wniosek właściwego Ministra może zwolnić poszczególne osoby od ograniczeń przewidzianych w ust. 1.

§ 3.

Samochody osobowe dzieli się na:

a) reprezentacyjne (R) czyli przeznaczone do obsługi Prezydenta R. P., członków Rady Państwa, Marszałka i Wicemarszałków Sejmu, Prezesa Rady Ministrów, Ministrów i Podsekretarzy Stanu, Prezesa i Wiceprezesów C. U. P., Prezesa i Wiceprezesów Biura Kontroli Państwa, Wojewodów oraz Ambasadorów i Ministrów Pełnomocnych za granicą;

b) dyspozycyjne (D) czyli przeznaczone do zaspakajania potrzeb komunikacyjnych określonych jednostek służbowych celem usprawnienia ich pracy;

c) funkcyjne (F) czyli związane z wykonywaniem określonych czynności przez pracownika i przeznaczone jako narzędzie jego pracy przy wykonywaniu zadań służbowych, wymagających szybkiego przenoszenia się z miejsca na miejsce, jak np. inspekcjonowanie placówek terenowych, kierowanie jednostką organizacyjną, której zakres czynności wymaga stałych i licznych kontaktów z innymi jednostkami; kontrola ruchu itp. Samochody te są przydzielane tym jednostkom administracji państwowej, których zakres działania wymaga stałego posiadania szybkiego środka komunikacyjnego.

W terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego okólnika właściwi ministrowie i kierownicy urzędów centralnych dokonają w swych resortach podziału samochodów osobowych według powyższej klasyfikacji.

§ 4.

Wszystkimi osobowymi pojazdami mechanicznymi dysponują przełożeni jednostek służbowych, do których obsługi pojazdy są przydzielone. Na nich też leży odpowiedzialność za celowe i ekonomiczne ich używanie.

§ 5.

Każdy osobowy pojazd mechaniczny udający się poza promień wyjazdów winien być zaopatrzony w delegację służbową, wydaną przez kierownika właściwej jednostki służbowej, a w ministerstwach przez ministra, lub osobę przez niego upoważnioną. Numer tej delegacji winien być odnotowany na karcie kontrolnej pracy wozu w rubryce „Uwagi".

Nie dotyczy to wyjazdów osób wymienionych w ostatnim ustępie § 2, lecz i w tych przypadkach nazwisko wyjeżdżającego winno być wpisane na karcie kontrolnej pracy wozu.

§ 6.

Przed użyciem osobowego pojazdu mechanicznego w granicach promienia wyjazdów należy wpisać do karty kontrolnej pracy wozu nazwisko tej osoby, której na dany kurs został wóz oddany w używanie oraz miejsce docelowego dojazdu.

§ 7.

W każdej jednostce służbowej, a gdy chodzi o ministerstwa — w każdym ministerstwie zorganizowana zostanie kontrola nad przestrzeganiem §§ 1, 2, 3, 4, 5 i 6 niniejszego okólnika przez wprowadzenie ścisłej ewidencji zużycia materiałów pędnych, ilości przebytych kilometrów, miejsc docelo-

wego wyjazdu oraz przez dokładne odnotowywanie godziny wyjazdów i przyjazdów osobowych pojazdów mechanicznych szczególnie z i do garażu, według wzoru ustalonego przez Ministerstwo Komunikacji.

§ 8.

Do przeprowadzenia kontroli nad stosowaniem niniejszego okólnika upoważnieni będą inspektorzy samochodowi.

Inspektorzy ci wyznaczeni będą przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Ministra Komunikacji.

Na podstawie delegacji Prezesa Rady Ministrów Komenda Główna Milicji Obywatelskiej wystawi inspektorom samochodowym odpowiednie zaświadczenia, upoważniające ich do żądania pomocy wszystkich organów Milicji Obywatelskiej.

Na żądanie Biura Kontroli przy Radzie Państwa Komenda Główna Milicji Obywatelskiej wystawi identyczne zaświadczenia dla inspektorów Biura Kontroli.

Inspektorzy samochodowi obowiązani są korzystać w pierwszym rzędzie z punktów kontrolnych Milicji Obywatelskiej (stałych, lotnych i doraźnych).

Raporty ze swych czynności składać będą inspektorzy samochodowi do Prezydium Rady Ministrów.

§ 9.

Karty kontrolne pracy osobowych pojazdów mechanicznych sprawdzane będą co najmniej raz na miesiąc przez centralne organy kontroli wewnętrznej.

Centralne organy kontroli wewnętrznej uprawnienia swe w tym zakresie mogą przelać na podległe im jednostki kontroli.

Właściwy minister na wniosek organów kontroli wewnętrznej może odwołać powyższy tryb kontroli nie wcześniej jednak jak z dniem 1 stycznia 1949 r.

§ 10.

W przypadkach naruszenia postanowień niniejszego okólnika przełożony odpowiedzialny za dysponowanie stosownie do § 3 niniejszego okólnika pociągnięty będzie do uiszczenia pełnych kosztów związanych z przekroczeniem, a w przypadku kilkakrotnego powtórzenia się przekroczenia może być pozbawiony prawa dysponowania osobowym pojazdem mechanicznym, niezależnie od ponoszenia konsekwencji służbowych i dyscyplinarnych.

§ 11.

Okólnik niniejszy nie dotyczy samochodów wojskowych oraz samochodów podległych Ministerstwu Bezpieczeństwa Publicznego.

Minister Obrony Narodowej i Minister Bezpieczeństwa Publicznego wydadzą we własnym zakresie zarządzenia dotyczące używania osobowych pojazdów mechanicznych.

§ 12.

Okólnik niniejszy nie dotyczy osób, które mają prawo do korzystania z samochodów reprezentacyjnych (R). Osobom tym zostaną wydane specjalne przepustki rozpoznawcze.

§ 13.

Właściwi ministrowie w przeciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego okólnika przedłożą mi sprawozdanie z kroków organizacyjnych powziętych w trybie niniejszego okólnika.

§ 14.

Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1948 r., z wyjątkiem § 8, który wejdzie w życie z dniem 1 lipca 1948 r.

Nr I. 1-4-37-48.

214

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 8 czerwca 1948 r. o zmianie zakresu działania wydziałów komunikacyjnych w urzędach wojewódzkich.

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 23 lutego 1948 r. w sprawie gospodarki samochodami państwowymi (tekst w Dz. Urz. M. K. z 1948 r. Nr 6, poz. 75) zarządzam co następuje:

§ 1.

W ust. 6 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 17 października 1947 r. o zakresie działania i podziale na oddziały wydziałów komunikacyjnych w urzędach wojewódzkich (Dz. U. M. K. z 1947 r. Nr 10, poz. 192), dotyczącym zakresu działania oddziału przewozów i gospodarki samochodowej, w wierszach 11 — 12 w miejsce wyrazów: „sprawy gospodarki państwowym taborem samochodowym“, należy wstawić wyrazy; „koordynowanie organizacji i działalności państwowych kolumn samochodowych na obszarze województwa, oraz nadzór nad ich gospodarką techniczną i nad wykonywaniem zarządzeń Prezydium Rady Ministrów i Ministerstwa Komunikacji dotyczących gospodarki państwowymi pojazdami mechanicznymi“.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr I. 1-20-15-48.

215

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 31 maja 1948 r. o przekazaniu Departamentowi Handlowo-Taryfowemu w M. K. handlowej strony wydawnictw map komunikacyjnych.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

W Statucie organizacyjnym Ministerstwa Komunikacji (tekst jednolity w Dz. Urz. M. K. z 1948 r. Nr 8, poz. 144) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4, w ustępie dotyczącym zakresu działania Wydziału Ogólnego i Taryf Osobowych, po wyrazach „nakład, rozdział i sprzedaż wszelkich wydawnictw zbroszurowanych" dodaje się wyrazy „oraz handlową stronę wydawnictwa map komunikacyjnych".

2) w § 6, w ustępie dotyczącym zakresu działania Wydziału Pomiarowego, skreśla się wyrazy „i map sieci kolejowej w różnych skalach", a wstawia się w ich miejsce wyrazy „opracowywanie map komunikacyjnych, w porozumieniu z właściwymi departamentami i nadzór nad techniczną stroną wydawnictwa map komunikacyjnych".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1948 r.

Nr I. 1-01-21-48.

216

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 8 czerwca 1948 r. o zakresie działania Departamentu Samochodowego w Ministerstwie Komunikacji w sprawach państwowego szkolnictwa samochodowego.

Na podstawie uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1948 r. zarządzam co następuje:

§ 1.

Do zakresu działania Departamentu Samochodowego w Ministerstwie Komunikacji przekazuje się sprawy organizowania i prowadzenia, w porozumieniu z Ministerstwem Oświaty, państwowego szkolnictwa samochodowego.

§ 2.

W związku z przepisem § 1 należy w § 11 Statutu organizacyjnego Ministerstwa Komunikacji (Dz. Urz. M. K. z 1948 r. Nr 8, poz. 144) w ustępie dotyczącym zakresu działania Wydziału Ogólnego Departamentu Samochodowego po wyrazach „ich fachowego szkolenia" wykreślić wyrazy „współpracę z Ministerstwem Oświaty w sprawach kursów i szkół samochodowych oraz", i wstawić wyrazy „sprawy organizowania i prowadzenia w porozumieniu z Ministrem Oświaty państwowego szkolnictwa samochodowego oraz sprawy nadzoru w porozumieniu z Ministerstwem Oświaty nad innymi kursami i szkołami samochodowymi, współpracę".

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr I. 1-20-17-48.

217

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 5 czerwca 1948 r. w sprawie reorganizacji „Monitora Polskiego".

Na podstawie okólnika Nr 21 Prezydium Rady Ministrów z dnia 24 maja 1948 r. podaje się do wiadomości:

Z dniem 1 lipca 1948 r. „Monitor Polski" będzie wydawany w dwu oddzielnych, równocześnie ukazujących się częściach.

Część urzędowa (oznaczona w skróceniu cz. A) zawierać będzie materiał drukowany w dotychczasowym dziale urzędowym Monitora Polskiego. Ponadto w części urzędowej będą drukowane te uchwały Rady Ministrów, Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów, okólniki Prezesa Rady Ministrów, oraz pisma Prezydium Rady Ministrów, które ze względu na obowiązujące przepisy lub na treść wymagają ogłoszenia. W części tej będą także ogłaszane okólniki ministerstw, których treść powinna być podana do wiadomości innych resortów.

Część ogłoszeniowa (druga) Monitora Polskiego (oznaczona w skróceniu cz. B.) będzie zawierać ogłoszenia władz i urzędów oraz ogłoszenia prywatne.

Nr I. 1-731-2-48.

DZIAŁ PERSONALNY.

218

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 14 maja 1948 r. w sprawie zmiany zarządzenia z dnia 9 lutego 1948 r. o zasiłkach rodzinnych pracowników resortu Komunikacji.

Na podstawie dekretu z dnia 28 październik 1947 r. o ubezpieczeniu rodzinnym (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 414) zarządzam:

§ 1.

W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 9 lutego 1948 r. o zasiłkach rodzinnych pracowników resortu Komunikacji (Dz. Urz. M. K. Nr 9, poz. 151) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 10 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„Listy zasiłków rodzinnych sporządza się według wzoru załączonego do „wskazówek Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dla pracodawców w sprawie wypłaty zasiłków rodzinnych";

2) § 10 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„Jednostki organizacyjne władz i urzędów I i II instancji likwidujące uposażenie (wynagrodzenie) dla pracowników wymienionych w § 1 ust. 1 i 2 pkt. 1), opłacanych z kredytów osobowych, sporządzają dla nich listy wypłat zasiłków rodzinnych tylko w jednym egzemplarzu. Na pod-

stawie tych list urzędy I instacji sporządzają zestawienie wypłaconych za dany miesiąc sprawozdawczy zasiłków rodzinnych i przesyłają je w terminie do 8 dnia miesiąca następnego po miesiącu sprawozdawczych do urzędów II instancji, listy zaś, na podstawie których sporządziły zestawienie, przechowują u siebie. Urzędy II instacji sporządzają na podstawie zestawień otrzymanych z podległych urzędów oraz na podstawie własnych list płatniczych ogólne zestawienie wypłaconych zasiłków z podziałem na działy i rozdziały budżetu Państwa i zestawienie to przesyłają w terminie do dnia 12-go miesiąca następnego po miesiącu sprawozdawczym do Departamentu Finansowego M. K. Listy wypłat zasiłków rodzinnych dla pracowników wymienionych w § 1 ust. 1 i 2 pkt. 1) opłacanych z kredytów rzeczowych i inwestycyjnych oraz dla pracowników wymienionych w § 1 ust. 2 pkt. 2) — 8) sporządzają w dwóch egzemplarzach jednostki władz i urzędów, likwidujące im uposażenie (wynagrodzenie). Jeden egzemplarz listy przechowują wspomniane jednostki służbowe u siebie, drugi zaś egzemplarz listy (wraz z oryginalnymi podpisami pracowników, kwitujących odbiór zasiłków rodzinnych) przesyłają 10 dnia miesiąca następnego po miesiącu, za który zasiłki rodzinne zostały wypłacone, właściwym ubezpieczalniom społecznym";

3) w § 13 ust. 1 po wyrazach „Na podstawie" zamiast wyrazu „list" wstawia się wyrazy: „zestawień ogólnych", a zamiast wyrazów „z uwzględnieniem" wstawia się wyrazy „z doliczeniem".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1948 r.

Nr Pers. 3-40-23-48.

DZIAŁ HANDLOWO-TARYFOWY.

219

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 19 grudnia 1947 r. w sprawie zatwierdzenia przepisów służbowych o przewozie przesyłek służbowych i gospodarczych Polskich Kolei Państwowych Nr H. 4.

§ 1.

Niniejszym zatwierdzam „Przepisy służbowe o przewozie przesyłek służbowych i gospodarczych Polskich Kolei Państwowych Nr H. 4", które ukażą się w osobnym wydaniu.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1948 r. Równocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 17 lipca 1946 r. w sprawie wydania „Przepisów o przewozie przesyłek gospodarczych (służbowych) Polskich Kolei Państwowych" (Dz. Urz. M. K. Nr 8, poz. 112) oraz wszelkie zarządzenia w zakresie objętym nowymi Przepisami.

Nr III. 2-171-14-47.

220

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 1 czerwca 1948 r. o podziale w Centralnym Biurze Taryf i Rozrachunków Zagranicznych P. K. P. Działu Regulacyjno - Reklamacyjnego na dwa działy oraz o zmianie zakresu czynności Działu Pasażerskiego tego Biura.

Na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) zarządzam:

§ 1.

W Centralnym Biurze Taryf i Rozrachunków Zagranicznych P. K. P.:

1) znosi się Dział Regulacyjno - Reklamacyjny, a w jego miejsce tworzy się dwa działy: Reklamacyjny i Regulacyjno - Rewizyjny;

2) obowiązek prowadzenia w Dziale Pasażerskim kartotek biletowych i ksiąg hipotecznych ogranicza się do prowadzenia wyłącznie kartotek biletowych.

§ 2.

W związku z przepisem § 1 wprowadza się następujące zmiany w statucie organizacyjnym Centralnego Biura Taryf i Rozrachunków Zagranicznych P. K. P. (Dz. Urz. M. K. z 1945 r. Nr 6, poz. 45):

1) w § 4 ust. trzeci:

   a) pkt. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Dział Reklamacyjny",

   b) po pkt. 3 wstawia się nowy pkt. 4 o brzmieniu: „4. Dział Regulacyjno - Rewizyjny";

2) w § 7 pkt. 1 po słowach: „prowadzenie kartotek biletowych" kładzie się przecinek, dalsze zaś słowa: „i ksiąg hipotecznych" skreśla się;

3) w § 9:

   a) w tytule wyrazy: „Regulacyjno - Reklamacyjny" zastępuje się wyrazem: „Reklamacyjny",

   b) pod tytułem paragrafu skreśla się pierwsze trzy wiersze, a w to miejsce wstawia się tekst następujący: „Do zakresu czynności Działu Reklamacyjnego należy załatwianie reklamacyj o zwrot nad-

płat przejazdowych i przewozowych w ruchu międzynarodowym, w szczególności:,

c) skreśla się pkt. 6 — 15;

4) po § 9 wstawia się nowy § 9a o brzmieniu:

„§ 9 a.

Dział Regulacyjno - Rewizyjny.

Do zakresu czynności Działu Regulacyjno - Rewizyjnego należy załatwianie spraw rewizyjno - regulacyjnych, w szczególności:

1. rozpatrywanie reklamacji obcych zarządów kolejowych z tytułu mylnego wydzielania udziałów;
2. rewizja udziałów P. K. P. z rozrachunków z przewozów osób, bagażu oraz przesyłek ekspresowych i towarowych dokonanych przez obce zarządy kolejowe;
3. rewizja udziałów wyliczonych przez działy: pasażerski i towarowy;
4. regulowanie spraw związanych z mylną odprawą przesyłek i z przewozem przesyłek drogą niewłaściwą;
5. rozpatrywanie wyjaśnień do nieuregulowanych rachunków różnic;
6. opracowywanie materiału dowodowego w celu wytaczania skarg sądowych, o ściągnięcie różnic od interesantów;
7. regulowanie niedoborów i nadwyżek z tytułu sprzedaży przesyłek, zniszczenia, braku, kradzieży, konfiskaty itp.;
8. sprawy regresów administracyjnych;
9. regulowanie cedul skreślonych i dopisanych;
10. regulacja sum dodatkowych frankatur za przewozy w komunikacjach morskich".

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1948 r.

Nr I. 1-111-18-48.

DZIAŁ RUCHU KOLEJOWEGO.

221

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 31 maja 1948 r. w sprawie zatwierdzenia „Instrukcji dla drużyn manewrowych Nr R. 34".

§ 1.

Zatwierdzam „Instrukcję dla drużyn manewrowych Nr R. 34", która ukaże się w osobnym wydaniu.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1948 r. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 25 lipca 1933 r. w sprawie wydania „Instrukcji dla drużyn manewrowych Nr R. 34". (Dz. Urz. M. K. z 1933 r. Nr 2, poz. 6).

Nr IV. 1-301-6-48.

222

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 20 maja 1948 r. w sprawie zatwierdzenia nowego wzoru „Regulaminu stacyjnego P. K. P. Seria R. Nr 150".

Niniejszym zatwierdzam nowy wzór „Regulaminu stacyjnego P. K. P. Seria R. Nr 150" dla stacyj I i II klasy, który ukaże się w osobnym wydaniu.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą wzór „Regulaminu stacyjnego P. K. P. Seria R. Nr 150", wprowadzony okólnikiem Ministerstwa Komunikacji z dnia 26 sierpnia 1931 r. w sprawie jednolitych regulaminów stacyjnych (Dz. Urz. M. K. Nr 24/ poz. 195).

Nr IV. 4a-102-14-48.

DZIAŁ MECHANICZNO-KOLEJOWY.

223

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 28 maja 1948 r. w sprawie czynszu za wynajem parowozów.

Niniejszym zarządza się:

1. Pod względem wysokości stawek czynszu najmu parowozy P.K.P. dzielą się na następujące grupy:

Grupa	Ilość -osi wiązanych	Seria parowozów
I	2	TKb100
	3	OKi1, OKi2, OKl2, OKl12, Th3, Th17, Th24. TKh1, TKh5, TKh14, TKh17 TKh100, TKi1, TKi2, TKi3, TKi100.
II	2	Pd1, Pd4, Pd5, Pd14, Od2.
	3	Ti2, Ti4, Ti11.
III	3.	Pk1, Pk2, Pn11. Oi1, Oi2, Ol11, Ol12, OKl27.

Grupa	Ilość osi wiązanych	Seria parowozów
IV	3	OKo 1
		Pm1, Pm 2, Pm 3, Pm 36,
		Ok 1, Ok 2, Ok 22.
	4	Os 24.
		Tp 1, Tp2, Tp 3, Tp 4, Tp 15,
		Tp106.
		Tp 108, Tp 109, Tr 3, Tr 5,
		Tr 6, Tr 7, Tr 11, Tr 12, Tr 20,
		Tr 21, Tr 201, Tr 202, Tr 203.
		TKp 1, TKp 11, TKp 12,
		TKp 100, TKp 101 TKł 1,
		TKł 2, TKł 3.
V.	4	Pł 1, Pł 31.
		Oł 1.
	5	OKz 32.
		Tw 1, Tw 11, Tw 12, Ty 1, Ty 2,
		Ty 3, Ty 4, Ty 5, Ty 23,
		Ty 37, Ty 43, Ty 42, Ty 45,
		Ty 246.
		TKw 1, TKw 2, TKw 3.

2. Przy zwiększaniu inwentarza parowozów nowymi seriami, niewskazanymi w niniejszym wykazie, Ministerstwo Komunkacji wskaże każdorazowo, do jakiej grupy należy odnieść nowe serie.

3. Czynsz za wynajem parowozu na dobę bez drużyny parowozowej, bez opału, smarów, oświetlenia i czyściwa wynosi:

Za parowóz grupy:

I	II	III	IV	V
3700.— zł	4400.— zł	5400.— zł	5800.— zł	7400.— zł

4. Przy obliczaniu należności za wynajem parowozów należy do obliczenia przyjmować jako dobę każdy rozpoczęty 24-godzinny okres liczony rzeczywiście a nie kalendarzowo.

5. Utrzymanie parowozu w stanie zdatnym do ruchu obowiązuje najemcę, który powinien wykonywać niezbędną do konserwacji naprawę bieżącą parowozu i tendra, jak również i należącego do niego inwentarza, własnymi środkami i na własny koszt.

6. Na prośbę najemcy D. O. K. P. może wykonać naprawę lub mycie kotła parowozowego na następujących warunkach:

Za wszelkie uszkodzenia parowozu, tendra i inwentarza jego oraz oddzielnych części (pęknięcia, złamania, zgięcia, wytarcia) pochodzące z wypadku, z braku dozoru, z nieumiejętnej lub złej obsługi, odpowiada najemca, który powinien bądź wykonać naprawę własnymi środkami i na koszt własny według wskazówek D. O. K. P., bądź też po wykonaniu naprawy przez D. O. K. P. zwrócić jej całkowicie koszty naprawy; koszty te D. O. K. P. określą według kosztów własnych z doliczeniem na koszty ogólne dodatku administracyjnego w wysokości ustalonej zarządzeniem M. K. nr II-4-71-14-48 z dnia 10.II.48 r. Powyższe postanowienie odnosi się również do wszelkich napraw bieżących oraz mycia kotła.

7. Za normalne zużycie części składowych parowozu, tendra i należącego do nich inwentarza, najemca odpowiedzialności nie ponosi, jak również nie ponosi kosztów napraw głównych i średnich, gdyż te ujęte są w stawce czynszu najmu.

8. Czynsz za wynajem parowozu na dobę z jedną drużyną parowozową (8 godzin pracy), bez opału, smarów, oświetlenia i czyściwa wynosi:

Za parowóz grupy:

I	II	III	IV	V
6800.— zł	7600,— zł	8600,— zł	8900.— zł	10600— zł

9. Opłata za paliwo przy opalaniu parowozu węglem (8 godzin pracy) wynosi:

Za parowóz grupy:

I	II	III	IV	V
4600.— zł	4600.— zł	4600.— zł	6500,— zł	8400.— zł

10. Opłata za smary, oświetlenie i czyściwo do parowozu i tendra (8 godzin pracy) wynosi:

I	II	III	IV	V
300.— zł	300.— zł	300.— zł	400.— zł	500.— zł

11. Za dostarczenie parowozu do manewrów z drużyną parowozową, z paliwem, smarami, oświetleniem i czyściwem należy pobierać opłatę 1300.— zł. za godzinę.

12. Ustalone wyżej stawki powinny być stosowane we wszystkich przypadkach wynajmu parowozów osobom prywatnym, fizycznym i prawnym, będącym klientami P. K. P., oprócz kolei prywatnych, dla których stawki określają osobne umowy.

13. W razie wynajmu parowozu kolejom państw ościennych, świadczącym wzajemne tego rodzaju usługi P.K.P., czynsz najmu oblicza się każdorazowo odpowiednio do stawek kolei obcej.

14. Przy delegowaniu parowozu z jedną lub kilku drużynami poza granice Państwa Polskiego, drużyny parowozowe oprócz kosztów własnych utrzymania otrzymują wszelkie dodatkowe wynagrodzenia związane z wyjazdem z kraju, wobec czego czynsz najmu określony w ust. 8 ulega przeliczeniu według wskazówek Ministerstwa Komunikacji.

15. Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1948 r. Równocześnie traci moc obowiązującą okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 4 lutego 1948 r. w sprawie czynszu dzierżawnego za wynajem parowozów (Dz. Urz. M. K. Nr 6, poz. 86).

Nr VI. 2-410-11-48.

224

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 31 maja 1948 r. w sprawie podwyższenia ceny sprzedażnej parowozów.

Na mocy decyzji Ob. Ministra Komunikacji z dnia 22 maja 1948 r. Ministerstwo Komunikacji poleca stosować we wzorze obliczeniowym na sprzedaż parowozów, podanym w okólniku Ministerstwa Komunikacji z dnia 14 maja 1946 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 13, poz. 196) współczynnik ceny jednostkowej budowy parowozów w wysokości 150.000 zł. za tonę.

Okólnik Nr VI. 2-400-2-47 z dnia 28 czerwca 1947 r. ustalający współczynnik ten w wysokości 105.000 zł. za tonę uchyla się.

Nr VI. 2-400-7-48.

225

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 14 czerwca 1948 r. w sprawie zmiany w wykazie rzeczoznawców acetylenowych spośród pracowników P. K. P.

W wykazie rzeczoznawców acetylenowych spośród pracowników P. K. P. ustalonym w okólniku Ministerstwa Komunikacji z dnia 2 kwietnia 1946 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 5, poz. 72) pod l. p. 20 w miejsce nazwiska: „inż. Konstanty Tyszka, kontroler Wydziału Mechan. Warszt. Gł. Stargard" wpisuje się: „Ludwik Rabek, p.o. pomocnika naczelnika parowozowni głównej w Białogardzie".

Nr VI. 4-3801-4-48.

DZIAŁ ELEKTROTECHNICZNO-KOLEJOWY.

226

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 2 czerwca 1948 r. o utworzeniu i organizacji Wydziałów Elektryfikacji Kolei z siedzibą w Gdańsku i Katowicach.

Na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) i z powołaniem się na postanowienia § 11 ust. 2 statutu organizacyjnego Biura Elektryfikacji Kolei (Dz. Urz. M. K. z 1947 r. Nr 8, poz. 162) — zarządzam co następuje:

§ 1.

1. Tworzy się Wydziały Elektryfikacji Kolei z siedzibą w Gdańsku i Katowicach — jako zamiejscowe organa pracy Biura Elektryfikacji Kolei, podległe bezpośrednio temu Biuru, zwane w dalszym ciągu zamiejscowymi wydziałami elektryfikacji.
2. Zakres działania wydziałów, o których mowa w ust. 1 ogranicza się do sieci kolejowej tej D.O.K.P., w granicach której wydział został utworzony.

§ 2.

Zadaniem zamiejscowych wydziałów elektryfikacji jest przeprowadzanie na zlecenie Biura Elektryfikacji Kolei:

1) studiów nad elektryfikacją odcinków kolei w zakresie wskazanym przez Biuro Elektryfikacji Kolei;
2) opracowywanie szczegółowych projektów elektryfikacji odcinków kolei;
3) organizowanie, kierownictwo i nadzór nad prowadzonymi robotami elektryfikacyjnymi w okręgu D.O.K.P., w myśl wskazówek, zatwierdzonych projektów, programów, harmonogramów itp. otrzymanych z Biura Elektryfikacji.

§ 3.

Na czele zamiejscowych wydziałów elektryfikacji stoją naczelnicy wydziałów, mianowani i zwalniani przez Ministra Komunikacji.

Naczelnicy tych wydziałów:

1) podlegają osobiście dyrektorowi Biura Elektryfikacji Kolei lecz otrzymują także polecenia służbowe od innych właściwych organów tego Biura;
2) są zwierzchnikami pracowników podległego wydziału;
3) reprezentują, w zakresie swojej działalności, Biuro Elektryfikacji Kolei, na terenie działania danej D.O.K.P., zgodnie z wytycznymi tego Biura;
4) organizują i koordynują prace w wydziale, dbają o ich rozwój i ulepszenie;
5) czuwają nad ścisłym wykonaniem przez podległe organa wszelkich poleceń i wskazówek Biura Elektryfikacji Kolei;
6) są odpowiedzialni za działalność własną i pracowników podległego wydziału;
7) składają miesięczne sprawozdania z postępu robót dyrektorowi Biura Elektryfikacji Kolei;
8) prowadzą gospodarkę finansową w ramach przydzielonych kredytów;

9) przygotowują materiały do studiów ogólnych nad elektryfikacją kolei na terenie D.O.K.P.;

10) kierują pracami związanymi z opracowywaniem szczegółowych projektów elektryfikacji linii kolejowych;

11) sprawują kierownictwo i nadzór nad robotami elektryfikacyjnymi na terenie D.O.K.P;

12) zarządzają wykonanie robót w terenie przez przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze, prywatne oraz sposobem gospodarczym, w myśl wskazówek Biura Elektryfikacji Kolei i w ramach kredytów przydzielonych przez to Biuro;

13) mają prawo zawierać umowy o wykonanie projektów, opracowań technicznych, oddawać roboty i dostawy z przetargów ograniczonych i nieograniczonych w zakresie przewidzianym dla naczelników wydziałów Biura Elektryfikacji Kolei;

14) decydują we wszystkich sprawach wchodzących w zakres działania podległego wydziału, z wyjątkiem spraw zastrzeżonych władzom wyższym.

§ 4.

Naczelników zamiejscowych wydziałów elektryfikacji zastępują, w razie ich nieobecności na służbie, kierownicy referatów, wyznaczeni przez dyrektora Biura Elektryfikacji Kolei na wniosek naczelnika wydziału. Na zastępców przechodzą na czas zastępstwa wszystkie prawa, obowiązki i odpowiedzialność służbowa naczelników.

§ 5.

1. W skład zamiejscowych wydziałów elektryfikacji wchodzą referaty, z odpowiednią ilością referentów i sił pomocniczych.

2. Ilość i nazwy referatów oraz ilość referentów i sił pomocniczych wchodzących w skład referatów, ustali dyrektor Biura Elektryfikacji Kolei w granicach przyznanych etatów osobowych.

§ 6.

Zamiejscowe wydziały elektryfikacji porozumiewają się w zakresie swej działalności bezpośrednio z właściwymi urzędami (władzami) państwowymi I i II instancji.

§ 7.

Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych w Gdańsku i Katowicach wykonywują dla zamiejscowych wydziałów elektryfikacji czynności wskazane w § 9 statutu organizacyjnego Biura Elektryfikacji Kolei.

§ 8.

Gotówkę potrzebną na swoje wypłaty zamiejscowe wydziały elektryfikacji będą otrzymywały z kasy dyrekcyjnej właściwej D.O.K.P. w ramach kredytów przydzielonych przez Biuro Elektryfikacji Kolei.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1948 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą okólnik Ministra Komunikacji z dnia 6 lutego 1948 r. w sprawie utworzenia Delegatury Biura Elektryfikacji Kolei w Katowicach (Dz. Urz. M. K. Nr 4, poz. 56).

Nr I-1-114-14-48.

227

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 8 czerwca 1948 r. o utworzeniu i zakresie działania warsztatów uczniowskich w warsztatach elektrotechnicznych k. p.

Na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) zarządzam, co następuje:

§ 1.

W warsztatach elektrotechnicznych kolei państwowych tworzy się warsztaty uczniowskie.

§ 2.

W związku z przepisem § 1 wprowadza się następujące zmiany w statucie organizacyjnym warsztatów elektrotechnicznych k. p., stanowiącym załącznik zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 28 października 1946 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 13, poz. 195):

1) w § 1 na końcu dodaje się nowy pkt. 3) o brzmieniu:
„3) przygotowywanie kadr fachowych personelu służby elektrotechnicznej przez szkolenie uczniów.";

2) w § 2 ust. 3 po wyrazie „techniczne" stawia się przecinek i dodaje wyrazy „warsztat uczniowski.";

3) w § 3 ust. 3 pkt. 3) dodaje się literę „l" o brzmieniu:
„l) czuwanie nad moralnym i obywatelskim wychowaniem i technicznym wyszkoleniem uczniów warsztatowych.";

4) po § 7 dodaje się nowy „§ 7a" o brzmieniu:
„1. Do zakresu działania warsztatu uczniowskiego należy(ą):
   1) sprawy przyjmowania uczniów na naukę zawodu w ramach ilościowego kontyngentu, ustalonego przez Biuro Personalne Ministerstwa Komunikacji;
   2) szkolenie praktyczne dla służby elektrotechnicznej fachowych kadr spo-

środ uczniów przyjętych na praktykę do warsztatu uczniowskiego;

3) współudział z kierownictwem odpowiedniej średniej szkoły zawodowej, w szkoleniu teoretycznym uczniów.

2. Zakres szkolenia praktycznego uczniów w warsztacie uczniowskim ustala osobna instrukcja zatwierdzona przez Ministra Komunikacji.";

5) w § 10 ust. 3 pkt. 8 na końcu po słowie „warsztatowych" kasuje się średnik i dodaje wyrazy „w ostatnim roku praktyki";

6) w § 10 ust. 3 pkt. 9 zamiast wyrazów „w sensie wychowania fizycznego i moralnego" wstawia się wyrazy: „przydzielonym do powierzonych im działów dla ukończenia praktyki warsztatowej.";

7) po § 10 dodaje się nowy „§ 10a" o brzmieniu:

„1. Na czele warsztatu uczniowskiego stoi kierownik warsztatu uczniowskiego, mianowany i zwalniany przez Ministra Komunikacji.

2. Kierownik warsztatu uczniowskiego:

1) podlega bezpośrednio naczelnikowi warsztatów i jest przed nim odpowiedzialny za prowadzenie powierzonego mu warsztatu uczniowskiego w zakresie szkolenia uczniów, polecenia jednak służbowe otrzymuje także od zastępcy naczelnika w granicach jego kompetencji;

2) sprawuje bezpośredni nadzór nad powierzonymi jego pieczy uczniami w szczególności:

a) czuwa nad fachowym wyszkoleniem uczniów,

b) dba o regularne uczęszczanie uczniów na naukę w średnich szkołach zawodowych,

c) dba o wychowanie moralne i obywatelskie uczniów,

d) czuwa nad bezpieczeństwem pracy uczniów,

e) czuwa nad bezpieczeństwem i sprawnością urządzeń w warsztacie uczniowskim,

f) czuwa nad ochroną mienia warsztatu uczniowskiego,

g) czuwa nad bezpieczeństwem pożarowym i stanem technicznym przyrządów przeciwpożarowych znajdujących się w warsztacie uczniowskim,

h) czuwa nad utrzymaniem porządku i czystości w warsztacie uczniowskim,

i) czuwa nad należytym utrzymaniem inwentarza i narzędzi oraz nad ich przechowaniem, nad zaopatrzeniem uczniów w potrzebne materiały i narzędzia, oraz nad oszczędnym i należytym ich używaniem w czasie pracy uczniów,

j) czuwa nad należytym utrzymaniem pomocy naukowych, które służą uczniom warsztatowym do szkolenia,

k) dba o to, aby uczniów po ukończeniu praktyki zawodowej w warsztacie zgłoszono do egzaminu czeladniczego;

3) decyduje pod osobistą odpowiedzialnością w sprawach przekazanych jego kompetencji przez naczelnika warsztatów;

4) ma prawo pod osobistą odpowiedzialnością wydawać zarządzenia przekraczające przekazane mu przez naczelnika warsztatów kompetencje w przypadkach nagłych zagrażających bezpieczeństwu urządzeń kolejowych lub życiu ludzkiemu, obowiązany jest jednak zawiadomić o tym bezzwłocznie naczelnika warsztatów.

3. Kierownika warsztatu uczniowskiego nieobecnego na służbie zastępuje pracownik wyznaczony przez naczelnika warsztatów na wniosek kierownika warsztatu uczniowskiego. Na okres zastępstwa przechodzi na zastępującego zakres działania i odpowiedzialność służbowa kierownika warsztatu uczniowskiego."

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr I-1-114-15-48.

DZIAŁ LOTNICTWA CYWILNEGO.

228

Obwieszczenie Ministra Komunikacji z dnia 2 czerwca 1948 r. w sprawie instytucji upoważnionych do badania zdolności statków powietrznych do lotu i nadzoru technicznego nad tymi statkami.

W wykonaniu przepisów § 13 ust. pierwszy rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 5 kwietnia 1932 r. o rejestrze państwowym statków powietrznych, o sposobie ich rejestracji, o badaniu zdolności do lotu oraz trybie wydawania dokumentów i ksiąg pokładowych tych statków, o systemie znaczenia statków powietrznych i umieszczaniu znaków na nich oraz o zakładaniu i prowadzeniu ksiąg pokładowych (Dz. U. R. P. Nr 69, poz. 635), podaje się do wiadomości co następuje:

1. Do wykonywania w dziedzinie lotnictwa cywilnego czynności, związanych z badaniem zdolności do lotu statków powietrznych, z badaniem zdatności silników lot-

niczych do wbudowania na statki powietrzne oraz z nadzorem technicznym nad sprzętem lotniczym są upoważnione:

1) „Główny Instytut Lotnictwa“ istniejący przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu;

2) organ Ministerstwa Komunikacji: „Kontrola Cywilnych Statków Powietrznych“ zwany w dalszym ciągu w skrócie „K. C. S. P.“

2. Kompetencje wymienionych w ust. 1 instytucji, w zakresie ustalonym w tymże ustępie, są następujące:

1) do Głównego Instytutu Lotnictwa należy sprawdzanie i opiniowanie zdatności i użyteczności sprzętu lotniczego (budowanego i zakupywanego) oraz nowych materiałów i procesów fabrykacyjnych wprowadzonych do lotnictwa cywilnego. Główny Instytut Lotnictwa wykonuje powyższe zadania przez badanie właściwości sprzętu i sprawdzanie czy właściwości te odpowiadają wymaganiom przewidzianym w obowiązujących przepisach oraz warunkach technicznych dla danego sprzętu. W szczególności do Głównego Instytutu Lotnictwa należy:

a) sprawdzanie obliczeń projektów pierwowzorów statków powietrznych i związane z nim próby doświadczalne,

b) sprawdzanie rysunków warsztatowych, pierwowzorów statków powietrznych pod względem wytrzymałości konstrukcji,

c) przeprowadzanie prób wytrzymałości zespołów,

d) wykonywanie oficjalnych prób zdolności (pomiary wyczynów i próby sprawności) pierwowzorów statków powietrznych,

e) zatwierdzanie wszelkich późniejszych dopuszczalnych lub koniecznych zmian w budowie statków powietrznych i silników lotniczych w stosunku do ich pierwowzoru,

f) wykonywanie oficjalnych prób zdatności silników lotniczych (próby homologacyjne) i prób zdatności akcesorii silnikowych;

2) do K. C. S. P. należy:

a) nadzór techniczny nad fabrykacją statków powietrznych pierwowzorów i seryjnych,

b) stwierdzanie wykonania sprzętu lotniczego zgodnie z kompletem rysunków przechowywanych w K.C.S.P.,

c) nadzór nad statkami powietrznymi będącymi w użytku oraz badanie ich zdolności do lotu w czasie użytkowania (zużycie normalne),

d) przeprowadzanie badań wypadków lotniczych,

e) zawieszanie i odnawianie świadectw sprawności technicznej w sposób i w ramach ustalonych w §§ 26—28 wymienionego we wstępie rozporządzenia z dnia 5 kwietnia 1932 r.

3. We wszystkich sprawach związanych:

1) z czynnościami, wyliczonymi w ust. 2 pkt. 1) należy, zwracać się do Głównego Instytutu Lotnictwa — Warszawa - Okęcie, Szosa Krakowska (b. P. Z. L. W. S.) tel. 8-57-41);

2) z czynnościami zaś wyliczonymi w ust. 2 pkt. 2) do Centrali K. C. S. P. Bydgoszcz Al. 1 Maja 92, tel. 3532, skrót telegr. „Kaceespe Bydgoszcz“ lub rzeczoznawców K. C. S. P. następujących okręgów:

I Warszawa
II Łódź
III Katowice — Kraków — Bielsko
IV Rzeszów — Mielec — Krosno
V Poznań
VI Bydgoszcz
VII Wrocław — Jeżów
VIII Gdańsk — Szczecin.

4 Z dniem ogłoszenia niniejszego obwieszczenia tracą moc obowiązującą wcześniejsze obwieszczenia Ministra Komunikacji w sprawie instytucji upoważnionych do badania zdolności statków powietrznych do lotu i nadzoru technicznego nad tymi statkami.

Nr I. 1-4-57-48.

TYTUŁY AKTÓW PRAWODAWCZYCH

ogłoszonych w Dzienniku Ustaw R. P. i w Monitorze Polskim, dotyczących lub interesujących dział komunikacji.

229

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 20 marca 1948 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 lipca 1932 r. o opłatach za legalizację narzędzi mierniczych.

p. Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 159).

230

Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 15 maja 1948 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o rejestracji i umarzaniu niektórych dokumentów na okaziciela emitowanych przed dniem 1 września 1939 r.

(p. Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 190).

231

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 5 maja 1948 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Zdrowia i Obrony Narodowej w sprawie czasu pracy pielęgniarek i służby oddziałowej w zakładach leczniczych.

p. Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 192).

232

Obwieszczenie Ministra Komunikacji z dnia 7 maja 1948 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o sprostowaniu błędu w rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 11 stycznia 1947 r., wydanym w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zmianach w „Regulaminie przewozu osób, bagażu i przesyłek ekspresowych na kolejach żelaznych.

(p. Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 198).

233

Uchwała Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1948 r. o zmianie statutu przedsiębiorstwa Państwowego Polskie Linie Lotnicze „Lot".

(p. Monitor Polski Nr 50, poz. 285).

234

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 4 maja 1948 r. o uchyleniu przymusowego zarządu państwowego nad niektórymi kolejami użytku publicznego.

(p. Monitor Polski Nr 50, poz. 287).

235

Uchwała Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1948 r. powzięta zgodnie z uchwałą Rady Państwa w sprawie organizacji i funkcjonowania kontroli wewnętrznej w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych oraz o jej współpracy z kontrolą państwową i społeczną.

(p. Monitor Polski Nr 51, poz. 292).

236

Uchwała Rady Państwa z dnia 5 maja 1948 r. w sprawie organizacji i funkcjonowaniu kontroli wewnętrznej w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych oraz o jej współpracy z kontrolą państwową i społeczną.

(p. Monitor Polski Nr 51, poz. 293).

SPROSTOWANIE BŁĘDU.

W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 6 listopada 1947 r. wydanym w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej w sprawie budowy, utrzymania i eksploatacji wojskowych bocznic kolejowych (Dz. Urz. M. K. Nr 13, poz. 231) w § 4 ust. 2 w wierszu pierwszym należy skreślić ujęty w nawias skrót: „(ust. 1)".

Adres Redakcji: Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Departament Organizacyjno-Prawny (Wydział Organizacyjno-Ustawodawczy). Telefon wew. M. K. Nr 311.
Adres Administracji: Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji, ul. Chałubińskiego 4 Konto czekowe P.K.O. Nr I-658. — Telef. wew. M. K. Nr 337.

Do nabycia w Administracji Wydawnictw M. K., w Składnicach taryfowych D. O. K. P. i C. B. T. R. Z. w Bydgoszczy. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się.

Warunki prenumeraty: Prenumerata wynosi w Kraju:
Kwartalnie zł 150, półrocznie 300 zł, rocznie 600 zł. Cena każdego numeru zł 35.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

Zakłady Graficzne Ministerstwa Komunikacji w Warszawie, Chałubińskiego Nr 4.